

พระราชบัญญูทิ่

ควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงใหม้ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕ธ๖

กุมีพลอกุลยเคข ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ธ มกราคม พ.ศ. ๒๔ธ๖ เป็นบี่ที่ ๘ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทเมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ บรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุม การก่อสร้างในเขตเพถิงไหม้ พุทธศักราช ๒๔๗๖ ให**้เหมาะ** สมยิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรคเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญ์ติจิ้นไว้ โดยคำแนะนำและยืนยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดั่งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ ควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงใหม้ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นตั้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญ®ติควบ คุมการก่อสร้างในเขตเพลิงใหม้ พุทธศักราช ๒๔๗๖

มาตราส ให้ยกเล็กความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติ ควบคุมการก่อสร้างในเขตเพถิงใหม้ พุทธศักราช ๒๔๗๖ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษา การตามพระราชบัญญตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อ

- (๑) กำหนดระเบียบการอนุญาตและข้อบังคับเกี่ยวแก่ แผนผัง แบบก่อสร้าง หรือรายการที่ยื่นมาเพื่อขออนุญาต
- (๒) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวแก่ลักษณะสิ่งปลูกสร้างชนิด ต่าง ๆ และส่วนต่าง ๆ ของสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ เพื่อประโยชน์ ในความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคึภัย การอนามัย และสถาบัตยกรรม
- (๓) กำหนดวิธีการตรวจควบคุมสิ่งปลูกสร้างและการ ก่อสร้างสิ่งปลูกสร้าง
- (๔) กำหนดแนวสิ่งปลูกสร้างตามถนนให้ได้ระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวแก่ระยะระหว่างสิ่งปลูกสร้างกับถนน ตรอก ทางเท้า และที่ว่างอื่น ๆ หรือระหว่างสิ่งปลูกสร้างต่างเจ้าของ
- (๕) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวแก่กำลังของวัตถุซึ่งจะใช้ ก่อสร้าง กำลังน้ำหนักอันส่วนต่างๆของสิ่งปลูกสร้างจะรับ บรรทุกได้ ความกดบนรากฐาน และกำลังต้านทานเพื่อให้ เหมาะสมแก่กำลังธรรมชาติ
- (๖) กำหนดวิธีการระบายน้ำ และการสุขาภิบาลของ สิ่งปลูกสร้างเพื่ออนามัยหรือสาธารณุปโภค

- (๗) กำหนดบริเวณซึ่งสิ่งปลูกสร้างบางชนิดจะปลูกสร้าง ขึ้นมิได้
  - (๘) กำหนดการติดต่อท่อประปา
  - (ฮ) กำหนดการตั้งถังรองรับมูลฝอย
- (๑๐) กำหนดอัตราคาธรรมเนียมการตรวจแบบก่อสร้าง , และการออกใบอนุญาต
  - (ก) สำหรับสิ่งปลูกสร้างที่เป็นบ้าน เรือน โรง ทำ ด้วยอิฐ คอนกรีต หรือเหล็กเป็นส่วนใหญ่ ไม่เกินตารางเมตร ละ ๕๐ สตางค์ ตามขนาดของพื้นในสิ่งปลูกสร้างนั้นทุกชั้น
  - (ข) สำหรับสิ่งปลูกสร้างที่เป็นบ้าน เรือน โรง ทำ ด้วยไม้ หรือวัตถุไม่ถาวรเป็นส่วนใหญ่ ไม่เกินตารางเมตรละ ๒๕ สตางค์ ตามขนาดของพื้นในสิ่งปลูกสร้างนั้นทุกชั้น
  - (ค) สิ่งปลุกสร้างอื่น ๆ ที่มิใช่บ้าน เรือน โรง ถ้า คิดเป็นเนื้อที่ไม่เกินตารางเมตรละ ๑๕๐ สตางค์ ถ้าวัดเป็น ระยะยาวไม่เกินเมตรละ ๗๕ สตางค์

เล่ม ๗๐ ภอนที่ ๔ ราชกิจถานุเบกษา ๑๓ มกราคม ๒๔๕๖

(ง) ในการคิดค่าธรรมเนียม ถ้าเศษของเมตรหรือ ตารางเมตรต่ำกว่ากึ่งให้บัดเศษ ก้าตั้งแต่กึ่งขึ้นไปให้เรียกเก็บ เท่าหน่วยเต็ม

กฎกระทรวงนั้น เพื่อใด้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้ว ให้ใช้บังคับได้"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ จอมพล ป. พิบุลสงคราม นายกรัฐมนตรี